

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8010 van 25 januari 2012
in de zaak A. 202.963/XIV-33.833**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrepen
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD BERINGEN, vertegenwoordigd door
het college van burgemeester en schepenen

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 70.104 van 18 november 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 januari 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop het zorgvuldigheidsbeginsel

en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoeker voert in het enige middel aan dat hem werd gevraagd documenten voor te leggen waartoe de toepasselijke wettelijke bepalingen hem niet verplichten. Ten tijde van de aanvankelijk bestreden beslissing van de burgemeester van de stad Beringen luidde artikel 52 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit) als volgt:

“(…)
§2 Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:
1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;
2° de bewijzen vermeld in artikel 50, § 2, 6°, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.
§3 Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.
(…)”.

In casu wordt de verzoeker als een familielid van de burger van de Unie beschouwd op grond van artikel 40bis, §2, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en valt de echtgenote van de verzoeker onder de categorie burgers van de Unie zoals bepaald in artikel 40, §4, 2°, van de Vreemdelingenwet. Hieruit volgt dan ook dat de gevraagde bewijzen deze zijn van artikel 50, §2, 6°, b), van het Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde ten tijde van de aanvankelijk bestreden beslissing:

“(…)
§2 Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:
(…)
6° familielid bedoeld in artikel 40bis van de wet:
(…)
b) voor de familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, van de wet, het bewijs van voldoende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid;

(...)”.

In tegenstelling tot wat de verzoeker in zijn enige middel aanvoert, rust op hem wel degelijk de wettelijke verplichting om het bewijs te leveren van voldoende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vijftientwintig januari tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams